ङ्कारभावसन्ध्यङ्गविशेषान्तर्भावेऽपि नाटके प्रयत्नतः कर्त्तव्यत्वात्तद्विशेषोक्तिः। एतानि च।

"पञ्चसन्धि चतुर्वृत्ति चतुःषष्ट्यङ्गसंयुतं।
षट्त्रिंशल्लक्षणोपेतमलङ्कारोपशोभितं॥
महारसं महाभोगमुदात्त्वरचनान्वितं।
महापुरुषसञ्चारं साध्वाचारं जनप्रियं॥
सुश्लिष्टसन्धियोगञ्च सुप्रयोगं सुखाश्रयं।
मृदुशब्दातिपातञ्च कविः कुर्य्यात्तु नाटकं"॥

इति मुनिनोक्तत्वात् नाटकेऽवश्यं कर्त्तव्यान्येव। वीथ्यङ्गानि वक्ष्यन्ते। लास्याङ्गान्याह।

(५०४) गेयपदं स्थितपाठ्यमासीनं पुष्पगण्डिका।
प्रच्छेदकस्त्रिगूढञ्च सैन्धवाख्यं द्विगूढकं॥
उत्तमोत्तमकञ्चान्यदुक्तप्रत्युक्तमेव च।
लास्ये दशविधं ह्येतदङ्गमुक्तं मनीषिभिः॥

अत्र च।

(५०५) तन्त्रीभाण्डं पुरस्कृत्योपविष्टस्यासने पुरः।
ध्रुवकं गानं गेयपदं

यथा गौरीगृहे वीणां वादयन्ती मलयवती।

"उत्फुल्लकमलकेसरपरागगौरद्युते मम हि गौरि।
अभिवाञ्छितं प्रसिध्यतु भगवति युष्मत्प्रसादेन"॥

(५०६) स्थितपाठ्यं तदुच्यते।
मदनोत्तापिता यत्र पठति प्राकृतं स्थिता॥